

PUT KA PRAVDI

ZAISTA GRAĐANSKA AKCIJA PANČEVA

Nezaboravljeni heroj Srđo

Ljiljana Spasić *predsednik Građanske akcije Pančevo*

Proslava i obeležavanje Dana grada biće upamćeni po otkrivanju spomen ploče Srđanu Aleksiću, momku iz Trebinja, čije je delo dostojno istinskog heroja na prostorima bivše Jugoslavije

Veliki broj okupljenih novinarskih ekipa, kako iz Srbije tako i iz inostranstva, ukazivao je na činjenicu da je sam događaj tog 8. novembra prevazišao lokalne okvire. U prisustvu oca Srđana Aleksića, ambasadora BIH u Srbiji g-dina Boriše Arnauta, direktorke Centra za suočavanje "Dokumenta" iz Zagreba Vesne Teršelić, prvih ljudi iz sveta politike i uglednih građana i građanki Pančeva. kao i prijatelja iz NVO sektora iz Beograda, otkrivena je spomen ploča Srđanu Aleksiću iz Trebinja. Posebnu čast ukazala nam je i g-đa Mila Đinđić, majka pokojnog premijera dr Zorana Đinđića. On je, takođe mučki, ubijen isred zgrade Vlade Srbije.

A ko je bio zapravo Srđan Aleksić? Bio je juniorski rekorder u plivanju, bavio se amaterskim pozorištem. Ratne 1993. godine spasao je svog prijatelja Bošnjaka Alena Glavovića od sigurne smrti. Napadači su u blizini policijske stanice zatim nasrnuli na Srđana i pretukli ga kundacima. Od zadobijenih povreda pao je u komu, a zatim, šest dana kasnije, podlegao povredama 27. januara 1993 godine. Alen Glavović živi danas u Švedskoj i svake godine obilazi grob Srđana Aleksića.

Spomen ploču izradila je naša sugrađanka, vajarka Ivana Rakidžić Krumes. Na spomen ploči piše: "Heroj je onaj koji daje svoj život za najviši smisao života". Bila je ovo rečenica koju je izgovorio prof. dr Čedomir Čupić na tribini održanoj u Pančevu posle odluke Komisije da ne prihvati naš predlog o imenovanju jednog prolaza u gradu Srđanovim imenom. Gradonačelnici Vesni Martinović, predsedniku Skupštine grada Tigranu Kišu i meni pripala je čast da otkrijemo spomen ploču.

Vidno potresen, otac Srđana Aleksića održao je govor kojim nas je jasno uputio koje su to vrednosti koje kao ljudi moramo da izgrađujemo u sebi, bez obzira na to koliko je velika žrtva koju moramo da podnesemo. "Srđo sine moj, evo nas danas u Pančevu, gradu u ravnom Banatu, gde se sa jednim lepim osjećajem sjećamo tebe i onoga što si ti učinio, sa pogledom u budućnost. Želim da ovim prolazom koji nosi tvoje ime prolaze mladi ljudi sa osmehom i kada izađu iz njega, na prvog na koga naiđu, da ga osjećaju kao prijatelja, kao čovjeka kojem bi u svakom trenutku pružili ruku, podigli ga na noge, ne gledajući na svoju žrtvu; da se stariji ljudi, prolazeći ovuda, podsjetite kako treba svoju decu vaspitavati i podizati. Hvala svima koji su došli, hvala mojim Trebinjcima (među prisutnima bilo je Srđanovih

drugaova i drugarica), hvala Pančevu, od danas ste vi moj grad, od danas je Srđan sa vama, nadam se, na korist svih vas”

Teško je bilo pronaći nekoga ko u tom trenutku nije zaplakao. Bile su to suze oca koji je ostao bez svog sina. Nama je ostalo da verujemo da ćemo se, u skladu sa porukom koju nam je uputio g-din Aleksić, od toga dana odnositi jedni prema drugima sa više pažnje i uvažavanja. U svim obraćanjima medijima, otac pokojnog Srđana isticao je kako je neophodno biti prijatelj i čovek.

Dirljiva je bila izjava ambasadora BIH, g-dina Arnauta, koji je istakao da je u pitanju čin koji pokazuje hrabrost, “ovde se uzdiže ljudskost, bez obzira na naciju, bez obzira na razlike”.

Gradonačelnica g-đa Vesna Martinović nije krila ponos što se u našem gradu u samom centru nalazi Prolaz Srđana Aleksića, njena želja je da ovo mesto postane inspiracija mladima, da prijateljstva ne poznaju granice i da ih ne određuje nacionalna pripadnost, da i dalje razvijamo društvo i sistem u kojem će biti svejedno kojoj, naciji. kojoj veri i kom polu pripadamo.

Predsednik Skupštine grada g-din Tigran Kiš ocenio je da ovo obeležje govori u prilog tome da je Pančevo “grad otvorenog srca i bogatstva različitosti”. “Ako zločin ima ime i prezime, onda i svaki humani gest za vreme te strahote koja nam se dešavala pre 20 godina, takođe ima svoje ime i prezime. Ovo je sećanje na jedan tako divan i plemenit gest”, rekao je g-din Kiš.

Uoči povratka u svoje Trebinje, g-din Aleskić je pozeleo da se još jednom oprostí sa svojim sinom, Pošli smo do Prolaza. Prišao je jedan naš sugrađanin koji je izgovorio “Ovaj dečko je stvarno heroj”. Zaplakao je istog trenutka. Upoznala sam ga sa ocem našeg heroja, on nam se takođe predstavio. Bio je to moj sugrađanin Bošnjak, koji u Pančevu živi 36 godina. Došao je u ovaj grad iz Sandzaka. Kakva simbolika. Rođeno je još jedno novo prijateljstvo.

Odlazeći iz Pančeva, otac pokojnog Srđana Aleksića ostavio nam je poruku da se sa dužnim poštovanjem odnosimo i čuvamo Srđu od zaborava.

Da smo u tome uspeli govori činjenica da je samo dan nakon otkrivanja spomen ploče, profesor Jovan Samoilov doveo ceo jedan razred maturanata Gimnazije i tu održao čas građanskog vaspitanja.

Vidno potresen, otac Srđana Aleksića održao je govor kojim nas je jasno uputio koje su to vrednosti koje kao ljudi moramo da izgrađujemo u sebi, bez obzira na to koliko je velika žrtva koju moramo da podnesemo. “Srđo sine moj, evo nas danas u Pančevu, gradu u ravnom Banatu, gde se sa jednim lepim osjećajem sjećamo tebe i onoga što si ti učinio, sa pogledom u budućnost. Želim da ovim prolazom koji nosi tvoje ime prolaze mladi ljudi sa osmehom i kada izađu iz njega, na prvog na koga naiđu, da ga osjećaju kao prijatelja, kao čovjeka kojem bi u svakom trenutku pružili ruku, podigli ga na noge, ne gledajući na svoju žrtvu; da se stariji ljudi, prolazeći ovuda, podsjetite kako treba svoju decu vaspitavati i podizati. Hvala svima koji su došli, hvala mojim Trebinjcima (među prisutnima bilo je Srđanovih drugaova i drugarica), hvala Pančevu, od danas ste vi moj grad, od danas je Srđan sa vama, nadam se, na korist svih vas”